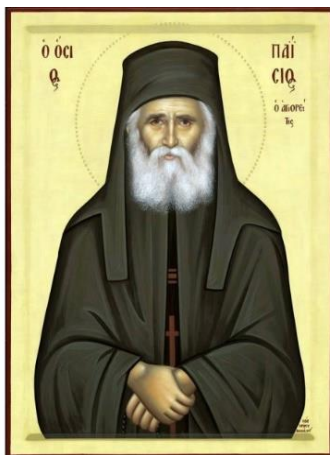

Ορθόδοξο Τριμηνιαίο Χριστιανικό Περιοδικό

ΤΟ ΛΕΝΤΙΟΝ

«...ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ...» (Ιωάν. ΙΓ στ.4,5)

Ο προστάτης της Ενώσεώς μας

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
«ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»**

**Έτος 2^ο Τεύχος 5^ο Μάρτιος - Μάιος 2020
ΑΘΗΝΑΙ
Διατίθεται δωρεάν**

Ο Σκοπός μας & Πληροφορίες της Ενώσεως.....	3
Πνευματικά Θέματα	
«Ουκ ήλθα διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονεῖσαι καὶ δοῦνε τὴν ψυχὴ μου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας».....	4
«Οἱ κληρονόμοι τοῦ Οὐρανοῦ».....	5
«Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ».....	9
«Δεῦτε Λάβετε...».....	12
«Ἐλευθερία ἐν ὑπακοῇ».....	15
Ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ενώσεώς μας.....	17
Ἐσὺ ρωτᾷς καὶ ἐγὼ ἀπαντῶ!.....	24

« Το Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Ενώσεώς μας »

Πρόεδρος: Dr Ηλίας Καπαρελιώτης

Καθηγητῆς Marketing

Ἀντιπρόεδρος: Γεώργιος Γκανιάτσος

Φαρμακοποιός

Γενικός Γραμματέας: Ἀθανάσιος Σιδηρόπουλος

Ἐμπορος

Ταμίας: Νικόλαος Μαραγκός

Νομικός

Εἰδ.Γραμματέας: Σταύρος Πουλογιαννόπουλος

Γυμναστής

Α. Ἀναπληρ. Μέλος: Ελένη Χρυσού

Ἀρχιτέκτων

Β. Ἀναπληρ. Μέλος: Κλαούδια Μαρσέλλα Ρεστρέπο Λόπεζ

Ἀγιογράφος

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

«ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ»

Σκοπός και πόθος μας είναι να κοινωνήσουμε και να διακονήσουμε τον Χριστό, εν τω προσώπω ἐνὶ ἐκάστῳ τούτων τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν μας.

«ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε». (Μαθ. κε' 31-46)

Πληροφορίες και εγγραφές μελών στα τηλέφωνα:

2102281734 / 6974606161

Δευτ.-Τετ.-Σαβ. 10:00-14:00 & Τριτ.-Πεμπ. 10:00-14:00
& 17:00-20:00

Η Ιστοσελίδα μας: www.poeka.gr

Έδρα του Σωματείου: Σάρωνος 6,

Τ.Κ. 111 43 Αθήνα

Email: diakonoi.xristou@gmail.com

Α.Φ.Μ.: 997249989, Δ.Ο.Υ. ΙΔ Αθηνών.

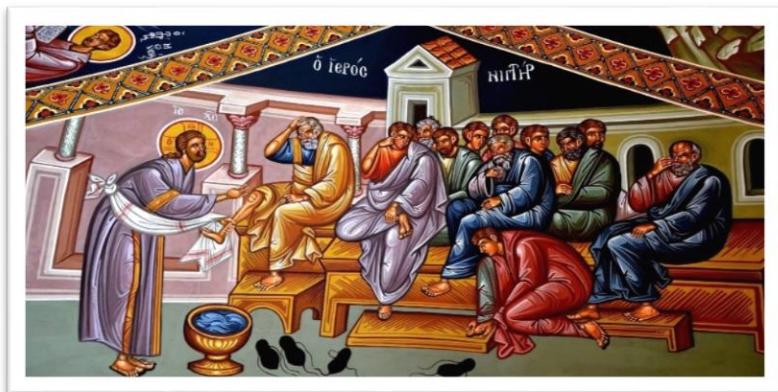
Για Δωρεές - Εγγραφές - Συνδρομές

Τράπεζα Πειραιώς:

IBAN: GR34 0172 0450 0050 4509 1901 473

(Παρακαλώ σε περίπτωση κατάθεσης να αναγράφεται το ονοματεπώνυμό σας για να σας αποστέλλεται απόδειξη)

« Καί γάρ ο υἱός του ανθρώπου ουκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλά διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν » (Μάρκ. ι' 1-45)

Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι ο πρώτος διάκονος-υπηρέτης-πάντων των ανθρώπων, πρὸς χάριν των οποίων ἐγίνε καὶ ἄνθρωπος δια να διακονῆσει ὅλους τους ανθρώπους. Ἐχοντας σημαῖα καὶ λάβαρο τη διδαχὴ αὐτῆ του Χριστοῦ, με τὴν οποία αναδημιουργεῖται ο νέος λαός του Θεοῦ παρακαλοῦμε τον ενανθρωπίσαντα δι' ἡμᾶς Κύριο να μας ευλογεῖ, ὥστε να πορευόμαστε πάντοτε ὡς διάκονοι των ελαχίστων ἀδελφῶν Του.

Ὡς εκ τούτου ἀδελφοί παρακαλεῖστε ὅπως ἐπιλέξτε να δραστηριοποιηθεῖτε στους παρακάτω τομείς της ἐνώσεώς μας προς διακονία των ελαχίστων ἀδελφῶν μας.

Μερικοί ἀπό τους τομείς της ἐνώσεώς μας:

- Συντροφιά σε ηλικιωμένους καὶ ἀνάγνωση ψυχοφελῶν βιβλίων.
- Παροχὴ συμβουλῶν καὶ πληροφοριῶν που ἀφοροῦν σε θέματα καθημερινῆς πρακτικῆς (συνταγογράφηση φαρμάκων κ.λ.π.)
- Μεταφορὰ ηλικιωμένων σε νοσοκομεία ἢ ἄλλους ἰατρικούς φορεῖς.
- Παροχὴ εργασιῶν οικείας (π.χ. υδραυλικές εργασίες, ηλεκτρικές, κ.α.)

(Για να δηλώσετε συμμετοχὴ ἐπικοινωνήστε με τα τηλέφωνα της ἐνώσεώς μας)

« Οι κληρονόμοι του ουρανού »

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Εκδόσεις «Παρησία»

Αθήνα 2016)

Δεύτερος Όροφος

(...συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Αυτοί που ποτέ δεν κλαίνε, ποτέ δεν αισθάνονται παρηγοριά. Μόνο το παιδί που κλαίει με αναφιλητά γνωρίζει παρηγοριά, όταν η μητέρα το χαϊδεύει.

Δεν ονομάστηκε μάταια αυτός ο κόσμος κοιλάδα των δακρύων. Και ο ίδιος ο Θεός όταν εμφανίστηκε στον κόσμο τον έλουζε με δάκρυα.

Άνθρωπε, μπροστά σου υπάρχει μόνο μια επιλογή ανάμεσα στα δάκρυα και τα δάκρυα, και ποτέ ανάμεσα στα δάκρυα και τα μη δάκρυα. Ή θα κλαις απαρηγόρητος και χωρίς ελπίδα μπροστά στην τυφλή και κωφή νιρβάνα ή μπροστα στον ζώντα Παρηγορητή. Αν κλάψεις μπροστά στον ζώντα Παρηγορητή, θα λάβεις παρηγοριά. Ο Ίδιος ο Θεός θα σου παρουσιαστεί ως παρηγοριά σου και στην ησυχία της παρηγορημένης σου ψυχής ο Ίδιος θα συνεχίσει το κτίσιμο της πυραμίδας σου.

Ἐστω δέ καί τούτο ἡμῖν τό νόημα προς τήν προκειμένην του μακαρισμοῦ θεωρίαν εἰς τόν κατ' αρετήν βίον οὐκ ἀχρηστον, δια τό πλεονάζειν πως εν τη φύσει των ανθρώπων τήν αμαρτίαν· ταύτης δέ φάρμακον τό εκ μετανοίας πένθος αποδέδεικται. (Γρηγορίου Νύσσης, Εἰς τους Μακαρισμούς, Λόγος γ', PG 44,1221)

Τρίτος Όροφος

*«Μακάριοι οι πραείς,
Ότι αυτοί κληρονομήσουσι την γην»*

Η ΠΡΑΟΤΗΤΑ, ΛΟΙΠΟΝ, κτίζει τον τρίτο όροφο της πυραμίδας του Παραδείσου. Η πραότητα είναι εγγονή της ταπεινοφροσύνης και θυγατέρα των δακρύων. Οι καλύτερες προσωπικότητες της Παλαιάς Διαθήκης, ο Σαμουήλ, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και η Παρθένος Μαρία, με προσευχές δακρύων ήρθαν από τον Θεό. Η ίδια η πραότητα είναι αρετή του θρήνου. Γι' αυτό, σε κάθε περίπτωση, η πραότητα είναι στάλα δακρύων από καρδιάς τόσο αδιαχώριστη από τα προαναφερόμενα πρόσωπα. Η πραότητα μπορεί να έρθει μόνο στην τρίτη θέση και ο τρίτος όροφος μπορεί να οικοδομηθεί μόνο μετά τον πρώτο και τον δεύτερο. Όταν τα σύννεφα ρίξουν και την τελευταία σταγόνα, επικρατεί σιωπή. Έτσι κι η πραότητα έρχεται μετά τα δάκρυα. Η πραότητα δεν ήταν άγνωστη στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης. Αναφέρει για παράδειγμα ότι ο Μωυσής ήταν πολύ πράος άνθρωπος, περισσότερο από κάθε άλλον άνθρωπο πάνω στη γη (Αρ.12, 3). Μιλά για την πραότητα του προπάτορα Ιακώβ και του βασιλιά Δαυΐδ (θυμήσου Κύριε, τον Δαυΐδ κι όλη την πραότητά του). Μόλις με τον Χριστό η πραότητα απαριθμείται ως αναγκαίο υλικό στην οικοδόμηση των ανθρώπινων ψυχών. Επειδή εγώ είμαι πράος, είπε ο Υιός του Θεού. Και όπως είναι Αυτός, τέτοιοι πρέπει να είναι και οι δικοί Του. Η πραότητα είναι η πρώτη αρετή του Χριστού την οποία οι άνθρωποι πρόσεξαν. Ιδού ο αμνός του Θεού! Φώναξε ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος όταν είδε τον Μεσσία στον Ιορδάνη.

Άλλοι σπρώχονταν για να πλησιάσουν όσο το δυνατόν νωρίτερα τον Ιωάννη, να τον ακούσουν και να βαπτιστούν. Αλλά ο Ιησούς δεν έσπρωχνε· βάδιζε και περιδιάβαινε πράος.

Όπως ο αμνός που κανέναν δε σπρώχνει. Όπως ο αμνός βαδίζει και περιδιαβαίνει.

Η πραότητα εμφανίζεται, πρωτίστως, στο ότι δε σπρώχνεις να πας στην πρώτη θέση. Κι αυτό προέρχεται από την τέλεια παράδοση στο θέλημα του Θεού. Ο πράος γνωρίζει ότι ο Δημιουργός θέτει τους ανθρώπους εκεί που Εκείνος θέλει, και είναι έτοιμος να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού είτε είναι στις πρώτες θέσεις είτε στις τελευταίες. Ο πράος γνωρίζει ότι εκείνοι από τις τελευταίες θέσεις, αν εκπληρώσουν πλήρως το θέλημα του Θεού, λαμβάνουν ένδοξο στέφανο, εν αντιθέσει με εκείνους που σπρώχνονται στις πρώτες θέσεις για να εκπληρώσουν το δικό τους θέλημα. Ακόμα η πραότητα μπορεί να δηλωθεί και ως εξής. Μην προσβάλλεις κανέναν, αλλά με υπομονή να υπομένεις κάθε προσβολή. Όντως ο αμνός είναι εικόνα της πραότητας. Θυμηθείτε τον Χριστό μπροστά από τους θηριώδεις δικαστές Του. Όσο αυτοί φώναζαν, βλασφημούσαν, έφτνυαν και διερρήγνυαν τα ιμάτιά τους. Εκείνος στεκόταν αμίλητος, άλαλος ως αμνός. Η δική του ησυχία της ψυχής ήταν σαν ησυχία του φωτός πάνω στα αφρισμένα κύματα της φουρτουνιασμένης θάλασσας. Τόσο θαυμαστή και ακατάληπτη ησυχία, ώστε ο απόστολος ορκίζει μ' αυτή τους πιστούς λέγοντας: Εγώ ο Παύλος σας παρακαλώ με την πραότητα και επιείκεια του Χριστού (Β Κορ.ί, 1). Και οι απόστολοι υπήρξαν ως προς την πραότητα εντελώς παρόμοιοι με τον Διδάσκαλό τους. Τους έστειλε σαν αμνούς ανάμεσα στους λύκους, δηλαδή τους πράους ανάμεσα στους αλαζόνες, τους ανεκτικούς ανάμεσα στους εκδικητικούς. Σα θηλάζουσες μάνες που υποφέρουν από τα βρέφη τους, αλλά υπομένουν και τα αντέχουν. «Ήμασταν στοργικοί σαν τη μητέρα που φροντίζει τα παιδιά της» (Α Θεσ. β, 7).

Κάποιοι επισκέπτες θαύμαζαν πως ένας άγιος άνδρας υπέμενε τις ύβρεις ενός τσοπάνη μπροστά από την καλύβα του. Σ' αυτό ο άνδρας τους απάντησε: «Έτσι μαθαίνω να υπομένω το κακό, λέω στον εαυτό μου: Αν δεν μπορώ να υπομείνω αυτό το κακό, πως θα υπομείνω το μεγαλύτερο όταν έρθει;».

Έναν γέροντα πάλι τον έκλεβε ο γείτονας που τον διακονούσε. Όποτε έμπαινε στο κελί του γέροντα όλο και κάτι έπαιρνε και το απομάκρυνε. Ο γέροντας τα έβλεπε όλα αυτά, αλλά δεν έλεγε τίποτα. Όταν έφθασε η ώρα του θανάτου του, συγκεντρώθηκαν όλοι οι γείτονες γύρω από το κρεβάτι του γέροντα, ο γέροντας πιάνει τα χέρια αυτού που τον διακονούσε και αρχίσε να τα φιλά λέγοντας: «Σ' αυτά τα χέρια είμαι ευγνώμων γιατί σήμερα πηγαίνω στο Βασίλειο των Ουρανών».

Ω πράοι, εσείς θα κληρονομήσετε τη γη! Ρωτάτε πως; Κατά τον ίδιο τρόπο με τους αποστόλους. Ποιού το όνομα σήμερα ακούγεται περισσότερο στη γη από τα δικά τους; Ποιού βασιλιά ή πρίγκιπα τα λόγια ακούγονται σ' όλες τις πλευρές του κόσμου έτσι όπως τα λόγια των αποστόλων; Οι αλαζόνες δε θα κληρονομήσουν ούτε ένα πέλμα γης, ούτε εδώ ούτε στον Παράδεισο. Όμως εσύ, χριστιανέ, με τη βοήθεια της πραότητας οικοδόμησε τον τρίτο όροφο της δικής σου πυραμίδας του Παραδείσου. Η πραότητα είναι σαν πολύτιμος λίθος, αμέθυστος που πλημμυρίζεται με πανέμορφα χρώματα.

(συνεχίζεται...)

« Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή »

Αντίθετα προς το κοινό αίσθημα, η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι περίοδος χαράς, μια περίοδος επιστροφής στη ζωή.

Χρόνος κατά τον οποίον αποβάλλουμε ό,τι είναι κακό και νεκρό μέσα μας, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε. Να ζήσουμε με όλη την

απεραντοσύνη, όλο το βάθος και όλη την ένταση αυτά για τα οποία έχουμε κληθεί. Εάν δεν καταλάβουμε αυτή τη χαρούμενη διάσταση της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τότε την κάνουμε μια τερατώδη καρικατούρα, μια περίοδο κατά την οποία, εν ονόματι ακριβώς του Θεού, κάνουμε την ζωή μας ένα μαρτύριο, «βίο αβίωτο». Μπορεί πράγματι να φαίνεται πολύ παράξενο (πώς είναι δυνατόν να συνδυάζεται η χαρά με την προσπάθεια, τον ασκητικό αγώνα, τον έντονο κόπο) ωστόσο αυτό διατρέχει όλη μας την πνευματική ζωή, μέσω της ζωής της Εκκλησίας, της ζωής του Ευαγγελίου.

Η Βασιλεία του Θεού είναι κάτι που αποκτάται. Δεν δίδεται σ' εκείνους που χαλαρά και τεμπέλικα την περιμένουν να έρθει. Σε όσους την περιμένουν έτσι, ναι, θα έρθει: Θα έρθει τα μεσάνυχτα· θα έρθει με τη μορφή της Κρίσεως σαν τον κλέφτη που μπαίνει τότε που δεν τον περιμένουν, σαν τον νυμφίο που φθάνει την ώρα που οι μωρές παρθένες έχουν αποκοιμηθεί. Δεν είναι όμως αυτός ο τρόπος με τον οποίον πρέπει να περιμένουμε την Κρίση και την Βασιλεία! Και εδώ πάλι πρέπει να ανακτήσουμε μια στάση που

δύσκολα αναδύεται από τα βάθη μας, μια στάση από την οποία, κατά παράδοξο τρόπο, έχουμε αποξενωθεί. Τη χαρούμενη προσμονή της Ημέρας του Κυρίου –παρά το γεγονός ότι γνωρίζουμε ότι αυτή η ημέρα θα είναι και Ημέρα Κρίσεως. Ίσως ακούγεται παράξενο ότι μέσα στην εκκλησία κηρύσσουμε το Ευαγγέλιο της Κρίσεως, και όμως, το κάνουμε. Ομολογούμε ότι η Ημέρα του Κυρίου δεν είναι φόβος, αλλά ελπίδα, και δηλώνουμε μαζί με όλη την Εκκλησία: «Αμήν, ναι, έρχου, Κύριε Ιησού» (Αποκ. 22, 20).

Αν αυτό δυσκολευόμαστε να το αρθρώσουμε, τότε κάτι σημαντικό λείπει από τη χριστιανική μας συνείδηση. Ό,τι κι αν λέμε, είμαστε ακόμη ειδωλολάτρες ντυμένοι με το ευαγγελικό ένδυμα. Είμαστε ακόμη Χριστιανοί για τους οποίους ο Θεός είναι ένας Θεός «απ' έξω», για τους οποίους ο ερχομός Του είναι σκοτάδι και φόβος, και του Οποίου η Κρίση δεν είναι η λύτρωσή μας ,αλλά η καταδίκη μας. Είμαστε Χριστιανοί για τους οποίους η συνάντηση με τον Κύριο είναι ένα γεγονός τρομακτικό, και όχι αυτό που λαχταρούμε και που έχει γίνει ο σκοπός της ζωής μας. Αν δεν το συνειδητοποιήσουμε, τότε η Τεσσαρακοστή δεν μπορεί να είναι χαρά, γιατί η Τεσσαρακοστή φέρνει μαζί της και Κρίση και ευθύνη. Κρίνουμε τον εαυτό μας για να τον αλλάξουμε, ώστε να μπορέσει να φθάσει την Ημέρα του Κυρίου, την Ανάσταση με καρδιά ανοιχτή, με πίστη, έτοιμος να πανηγυρίσει το γεγονός της έλευσής της.

Κάθε ερχομός του Κυρίου είναι κρίση. Οι Πατέρες παραλληλίζουν τον Χριστό με τον Νώε. Λένε ότι η παρουσία του Νώε στη γενιά του ήταν ταυτοχρόνως καταδίκη και σωτηρία. Καταδίκη, επειδή η παρουσία ενός ανθρώπου που παρέμεινε πιστός, ενός και μόνου ανθρώπου που ήταν άγιος του Θεού, αποτελούσε απόδειξη ότι η αγιότητα ήταν εφικτή και ότι οι αμαρτωλοί, εκείνοι που απέρριψαν και αποστράφηκαν τον Θεό, θα μπορούσαν να είχαν πράξει διαφορετικά. Έτσι, η παρουσία ενός δικαίου ανδρός ήταν κρίση και καταδίκη της εποχής του. Ωστόσο

ο Νάε υπήρξε και σωτηρία της εποχής του, διότι μόνο και μόνο χάρη σ' αυτόν, επέβλεψε ευμενώς ο Θεός στο ανθρώπινο γένος. Αλλά υπάρχει και μία άλλη χαρά στην κρίση. Η κρίση δεν είναι κάτι που πέφτει επάνω στο κεφάλι μας απ' έξω. Ναι, ασφαλώς θα έρθει η μέρα κατά την οποία θα σταθούμε ενώπιον του Κυρίου και θα κριθούμε. Όσο όμως εξακολουθούμε την επίγεια πορεία μας, όσο ακόμη ζούμε τη διαδικασία του γίνεσθαι, όσο απλώνεται ακόμα μπροστά μας ο δρόμος που μας οδηγεί στο «μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού», προς την κλήση μας, τότε η κρίση πρέπει ν' ασκείται από εμάς τους ίδιους. Υπάρχει ένας συνεχής διάλογος μέσα μας, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Θυμάστε την παραβολή, όπου ο Ιησούς λέει: «Ίσθι ευνοών τω αντιδίκω σου ταχύ έως ότου ει εν τη οδώ μετ' αυτού» (Ματθ. 5,25).

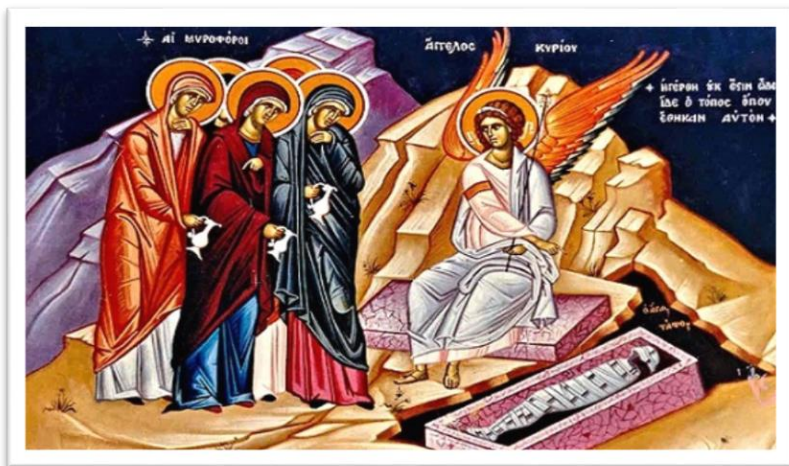
Κάποιοι πνευματικοί συγγραφείς έχουν δει στον αντίδικο όχι τον διάβολο (με τον οποίο δεν μπορούμε να κάνουμε ειρήνη, δεν μπορούμε να συνθηκολογήσουμε), αλλά τη συνείδησή μας, η οποία σε όλη μας τη ζωή βαδίζει δίπλα μας και ποτέ δεν μας αφήνει σε ησυχία. Η συνείδησή μας είναι σε διαρκή διάλογο μαζί μας, αντιλέγοντάς μας κάθε στιγμή, και πρέπει να συμφιλιωθούμε μαζί της, διαφορετικά, θα 'ρθει η στιγμή που θα φθάσουμε τελικά στον Κριτή και τότε ο αντίδικός μας θα μας κατακρίνει και θα μας καταδικάσει.

Όσο λοιπόν είμαστε καθ' οδόν, η κρίση έρχεται συνεχώς μαζί μας, ένας διάλογος, μια ένταση διαλεκτική ανάμεσα στις σκέψεις, τα συναισθήματά μας και τις πράξεις μας, που τίθενται υπό την κρίση μας και ενώπιον των οποίων και μεις τιθέμεθα υπό την κρίση τους...

Από το βιβλίο: «Antony Bloom
Στο φως της Κρίσης του Θεού
ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ»

« Δεύτε Λάβετε... »

«Και ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, τίς ἀποκλίσει ἡμῖν τὸν λίθον;»

Ποιες είναι αυτές, που ανεβαίνουν σύναυγα με το θαμποφῶς τον λόφο του Γολγοθά;

Είναι μια συντροφιά από τρεις γυναίκες μ'ένα κοινό όνομα: Αγάπη. Κάποια ομίχλη σκέπαζε τις κορυφογραμμές της Ιερουσαλήμ. Το σκοτάδι, νικημένο από το φως, άρχιζε να υποστέλλει τη σημαία του και να υποχωρεί. Και η τρίμορφη Αγάπη ανεβαίνει με τα μύρα της τον επικίνδυνο ανήφορο ενός υψηλού καθήκοντος.

Καμιά φοβέρα δεν την δεσμεύει, γιατί η Αγάπη είναι ισχυρότερη κι'από αυτόν τον θάνατο. Τίποτα δε σκιάζει τις τρεις μυροφόρες της συμπόνιας. Ούτε τα βλοσυρά βλέμματα των φρουρών, ούτε τα λαμπυρίζοντα μες στα σκοτάδια ξίφη της κουστωδίας, ούτε οι Φαρισαϊκοί σκορπιοί που παραμονεύουν. Ατρόμητη η Αγάπη

ανεβαίνει για να προσφέρει τα μύρα της λατρείας της σ' Εκείνον, που πέθανε επάνω στον Σταυρό.

Στο πένθιμο όμως, στο σκοτεινό βάθος της φαντασίας των τριών γυναικών, λευκάζει ένας λίθος. Ο λίθος, που κρατάει νεκρή την «πέτρα της ζωής». Τον λευκό αυτό λίθο τον φοβούνται περισσότερο από τα σκοτάδια και τον τρέμουν πιο πολύ από την κουστωδιά. «Τίς αποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;» Να το τρομερό εμπόδιο, που μονάχη της η Αγάπη δεν μπορεί να το μετακινήσει. Χρειάζεται μια άλλη δύναμη ικανή ν' αποκυλίσει τον λίθον. Ποια είναι αυτή; Ο φαεσφόρος άγγελος τότε.

Η φλογερή Πίστις σήμερα.

*

Τίποτε άλλο δεν μπορεί να μετακινήσει τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου και να παρουσιάσει στα μάτια των ανθρώπων τα εύγλωττα και βαρυσήμαντα διδάγματα του κενού τάφου παρά μόνον η Πίστις. Για πολλούς, ο λίθος αυτός της Αναστάσεως στάθηκε λίθος προσκόμματος, επάνω στον οποίον προσέκρουσαν και συνετρίβησαν, γιατί τους έλειψε ο Άγγελος-Πίστις, που θ' αποκύλιε τον λίθον του μνήματος.

Είναι οι δυστυχείς εκείνοι, που ο βοριάς του σκεπτικισμού τους έσβυσε τη λαμπάδα της Πίστεως και η στυγνή αμφιβολία τους εβούβανε τη γλυκώχη καμπάνα της αγάπης! Κι' έκαμε τη ζωή τους ένα αδιάκοπο Γολγοθά δίχως Ανάσταση. Μια Μεγάλη Παρασκευή δίχως Λαμπρή. Ένα παγερό τάφο δίχως την παρουσία του λευκού αγγέλου, που θα μηνύει την ανάσταση και τη ζωή, την παρηγοριά και την ελπίδα.

*

Το όραμα της Αναστάσεως στέκει πηγή φωτισμού, χαράς, δυνάμεως για όσους διατηρούν ασάλευτη την Πίστη.

Πέτρα σκανδάλου, συζητήσεων, αμφιβολιών για όσους πιστεύουν μονάχα στα φώτα των ανθρωπίνων συλλογισμών.

Λίθος «αποκεκυλισμένος» και πέτρα ζωής για τους μεν, λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου για τους άλλους.

Πόσον ευτυχείς θάσαν οι άνθρωποι, αν μαζί με τ'αναστάσιμα αγκοκέρια άναβαν σήμερα στα τρίσβαθα της ψυχής τους και τη λαμπάδα της Πίστεως!

Κι'αν μαζί με την γλυκόηχη Πασχαλινή καμπάμα χτυπούσαν και το μελωδικό σήμαντρο της Αγάπης!

Μια αληθινή φωτοθύελλα χαράς και ευτυχίας θα πλημμύριζε τότε τις θλιμμένες καρδιές της σκοτεινής εποχής μας. Θάταν η φωτοθύελλα της Αναστάσεως, που θα διέλυε τα σκοτάδια του μίσους.

*

Αν οδοιπορήσωμε λοιπόν σήμερα «όρθρου βαθέως» με τα μύρα της Αγάπης στην καρδιά και τη φλόγα της Πίστεως στα στήθη, δεν θαναι τότε μακρυνά ο ειρηνικός άγγελος της χαράς, που θα μας αναγγείλει το τρανό, το χαρμόσυνο μήνυμα: «Ηγέρθη! Ουκ ἔστιν ὧδε»

Ουκ ἔστιν ὧδε ο θάνατος, αλλ' η ζωή. Ουκ ἔστιν ὧδε το πένθος, αλλ' η χαρά. Ουκ ἔστιν ὧδε το σκοτάδι, αλλά το Φως. «Δεύτε – λοιπόν – λάβετε φως εκ του ανεσπέρου φωτός».

Κ.ΚΟΥΚΟΥΛΑ

Κογχύλια από την Τιβεριάδα

«Να αναθέτουμε το μέλλον μας στο Θεό. Η απόλυτη εμπιστοσύνη στο Θεό, έχει μητέρα την πίστη, με την οποία προσευχόμαστε και απολαμβάνουμε τους καρπούς της ελπίδας».

Άγιος Παΐσιος

« Ελευθερία εν υπακοή »

Η αληθινή ελευθερία του ανθρώπου δεν βρίσκεται στην ασυδοσία δηλαδή να κάνω ότι θέλω, αλλά κατά τους πατέρες η εν Χριστώ ελευθερία, η οποία μας απαλλάσσει από τα ποικίλα πάθη στα οποία μας υποδουλώνει η αντίληψη ότι ελεύθερος είμαι «όταν κάνω ότι θέλω». Εξ άλλου η αντίληψη αυτή δημιουργεί σύγκρουση μεταξύ των ανθρώπων διότι και ο καθένας από τους άλλους έχοντας την ίδια αντίληψη για την ελευθερία, η δική

μου ελευθερία έρχεται σε σύγκρουση προς τους άλλους. Όταν όμως ο άνθρωπος ζει εν υπακοή προς τον Χριστό, τότε ανακαλύπτει την αληθινή ελευθερία που είναι η απαλλαγή από τα πάθη και βιώνει την εν Χριστώ ελευθερία, οπότε ο άνθρωπος αναγνωρίζει και στους άλλους το δικαίωμα της ελευθερίας και λειτουργεί με σεβασμό και προς την ελευθερία των άλλων, οι οποίοι τότε δεν είναι ξένοι προς αυτόν αλλά μέλη του ίδιου «μυστικού» σώματος με κεφαλήν τον Χριστό και μέλη όλους τους βαπτισμένους κανονικά στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Οι θεοφόροι και αγιοπνευματοκίνητοι πατέρες, μας παροτρύνουν να ζούμε εν υπακοή προς τον Άγιο Τριαδικό Θεό για να βιώσουμε την μόνη αληθινή ελευθερία αφήνοντάς την με απόλυτη εμπιστοσύνη στην πατρική πρόνοια του Θεού πατρός έχοντας διαρκή μνήμη του Θεού, ώστε να διαπλεύουμε γαλήνιοι και ελεύθεροι το πέλαγος της ζωής.

Η καρδιά μας με τη συνεχή άσκηση υπακοής θα συνεχίσει να ζει την συνεχή ευλογία του Θεού, θα ελευθερωθεί από τον εγωκεντρισμό της, θα αποδεσμευθεί από την φυλακή του ατομισμού της, δεν θα ταράσσετε και το σπουδαιότερο θα πλημμυρίσει από την πλούσια πατρική αγάπη του Θεού και αυτήν την θυσιαστική αγάπη θα αντιπροσφέρει προς κάθε συνάνθρωπο. Ο Όσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης στο θέμα της υπακοής μας διδάσκει « εἷς ἐκείνον ὅστις παρεδόθη εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἡ ζωὴ ἀποβαίνει πολὺ εὐκολότερα ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς ἀσθενείας καὶ εἰς τὴν πτωχείαν καὶ εἰς τὸν διωγμὸν σκέπτεται· οὕτως ἠυδόκησεν ὁ Θεός εἰς ἐμέ καὶ πρέπει νὰ ὑπομένω διὰ τὰς ἁμαρτίας μου».

Αδελφοί μου, όσο κι αν αγωνίζονται οι άνθρωποι, οι οικογένειες, οι λαοί να γίνουν ελεύθεροι, να αποκτήσουν ελευθερία χωρίς τον Χριστό, διαρκώς θα ματαιοπονούν θα απογοητεύονται και πολλοί μάλιστα που επιχειρούν χωρίς Χριστό να επιτύχουν την ελευθερία τους εκτός Εκκλησίας οικτρά διαψεύδονται.

Ας ακούσουμε λοιπόν τον Απόστολο των Εθνών Παύλο να μας προτρέπει: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἧ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε». Ναι αδελφοί μου μόνον ο Χριστός χαρίζει την αληθινή ελευθερία αρκεί να είναι ελευθερία εν υπακοή στο θέλημά Του.

+ π. Α.Θ.

«Ο Θεός από εμάς θέλει μόνο την προαίρεση και την αγαθή διάθεση που θα την εκδηλώνουμε με το λίγο φιλότιμο αγώνα μας και την συναίσθηση της αμαρτωλότητάς μας. Όλα τα άλλα μας δίνει εκείνος».

Άγιος Παΐσιος

Η Γενική Συνέλευση της Ενώσεώς μας

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 12/01/2020 η 2^η Γενική Συνέλευση της Ενώσεώς μας στο παρεκκλήσιο των Αγίων Αναργύρων του πρώην Γενικού Νοσοκομείου Πατησίων, με την παρουσία πλήθους μελών και φίλων της ενώσεώς μας.

Η Συνέλευση άρχισε με την ευλογία του π.Αποστόλου, πνευματικού πατέρα μας. Μας ευλόγησε, μας μίλησε με λόγια πατρικά για αυτήν τη προσπάθεια που κάνουμε και ζήτησε την έτι περισσότερη ενεργό συμμετοχή μας στην ένωσή μας.

«Η ανώτερη χαρά βγαίνει από τη θυσία. Μόνον όταν θυσιάζεται κανείς συγγενεύει με τον Χριστό, γιατί ο Χριστός είναι θυσία.»

Άγιος Παΐσιος

Κατόπιν τον λόγο πήρε ο Αντιπρόεδρος της ενώσεώς μας κ.Γεώργιος Γκανιάτσος όπου μετά τον χαιρετισμό του, προχώρισε στην παρουσίαση των δράσεων της ενώσεώς μας για

το 2019.

«Αρχικά και σαν πρώτη παρουσίαση του έργου μας θα ήθελα να αναγνώσω την ευχαριστήρια επιστολή που μας απεστάλη από τον Ορθόδοξο Ιεραποστολικό Σύλλογο, Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ, σχετικά με την ανέγερση του Ιερού Ναού Αγ. Παρασκευής στη Μπουσάνα Ουγκάντας.

Εν συνεχεία θα ήθελα να σας αναφέρω καταγραφικά τις δράσεις στις οποίες προχώρησαν τα μέλη της ενώσεώς μας, για το έτος 2019.

Χειρουργεία ορθοπαιδικά και οφθαλμολογικά, εξετάσεις αίματος ενδοσκοπικές όπως γαστροσκοπήσεις και ενδοκρινολογικές, χορήγηση φαρμάκων σε γηροκομεία και στην πειραϊκή εκκλησία, βοήθεια για αγορές από σούπερ μάρκετ ή από άλλα εμπορικά καταστήματα για είδη πρώτης ανάγκης σε αναξιοπαθούντες συμπολίτες μας, λογοθεραπείες, ψυχιατρική υποστήριξη, επισκέψεις σε άτομα ανήμπορα να κινηθούν στα οποία προσφέρθηκαν βοήθειες όπως μαγείρεμα, καθαρισμός σπιτιού, αγορά ειδών πρώτης ανάγκης κ.α. Μεταφορές ατόμων με ταξί ή με τα ιδιωτικά αυτοκίνητα μελών με οικονομική δυσχέρεια ή ανίκανα να κινηθούν από μόνα τους προκειμένου να πάνε σε νοσοκομεία ή κέντρα υγείας για να εξεταστούν, μεταφορές και παρεμβάσεις σε ασφαλιστικά ταμεία προκειμένου να συλλεχθούν χαρτιά ή να παραβρεθούν σε επιτροπές των ασφαλιστικών ταμείων, άτομα που αδυνατούσαν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους προκειμένου να λάβουν συντάξεις ή διάφορα κοινωνικά επιδόματα, χρηματοδότηση εξόδων ακολουθιών σε άτομα με μεγάλη οικονομική δυσχέρεια, σίτιση απόρων, πληρωμή λογαριασμών ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, τηλεφώνου, σε άτομα με οικονομική αδυναμία, πληρωμή ενοικίων και επανασυνδέσεις ρεύματος, νερού και τηλεφώνου, συμπλήρωση εισοδημάτων σε πολύτεκνες οικογένειες. Ακόμα για την σύσφιξη των σχέσεών μας, έγιναν διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις όπως εκδρομές, συνεστιάσεις μέσω των οποίων συγκεντρώθηκαν χρήματα για τις παραπάνω δράσεις».

Κατόπιν ο Αντιπρόεδρος μας, προχώρησε στην παρουσίαση του οικονομικού απολογισμού της ενώσεώς μας για το έτος 2019.

«έφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».

(Ματθ. Κε' στιχ.31-46)

**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ του «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
«ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ»
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2019
1-1-2019 Έως 31-12-2019**

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ		
1	Υπόλοιπο Ταμείου (Σύνολο) 31/12/2018	3454,84	1	Οικονομική ενίσχυση φιλανθρωπικού σκοπού	4700,00
2	Συνδρομές Μελών	1760,00	2	Ενοίκιο	0,00
3	Έσοδα προηγ.χρήσης	960,00	3	Λογαριασμοί ΔΕΚΟ	0,00
4	Εγγραφές	690,00	4	Αγορά Εξοπλισμού	0,00
5	Δωρεές από ιδιώτες	10255,00	5	Έξοδα εκδηλώσεων	0,00
6	Εκδηλώσεις	0,00	6	Γραφική ύλη	0,00
7	Τόκοι καταβληθέντες	0,25	7	Διάφορα έξοδα	2527,13
	ΣΥΝΟΛΟ	17120,09		ΣΥΝΟΛΟ	7227,13

Υπόλοιπο εις νέον (Σύνολο) 31/12/2019	9892,96
--	----------------

Μετά προχώρησε στην παρουσίαση του οικονομικού προϋπολογισμού της ενώσεώς μας για το 2020, η οποία διαμορφώνεται ως εξής:

— *«Μακάριόν ἐστι μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν»*

(Πράξ. Κ' στιχ.35)

Υπόλοιπο εκ μεταφοράς από το 2019: **9892,96€**
ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΗ ΚΕΡΔ. ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ «ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2020

	2020
ΕΣΟΔΑ	ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ
Έρανοι και εκδηλώσεις	0,00
Δωρεές	5000,00
Έσοδα από τόκους	0,00
Συνδρομές μελών	2450,00
Εγγραφές	750,00
Τόκοι καταβληθέντες	0,00
ΣΥΝΟΛΑ	8200,00

	2020
ΕΞΟΔΑ	ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ
Οικονομική ενίσχυση φιλανθρωπικού σκοπού	5000,00
Ενοίκιο	0,00
Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας	0,00
Ταξίδια και συσκέψεις	300,00
Επαγγελματικές αμοιβές	100,00
Μάρκετινγκ/Διαφήμιση	0,00
Ασφάλιση	0,00
Τηλέφωνο	100,00
Εξοπλισμός	0,00
Προμήθειες (φαρμακα)	1000,00
Ταχυδρομικά	300,00
Διάφορα έξοδα	500,00
ΣΥΝΟΛΑ	7300,00

Μετά την παρουσίαση του προϋπολογισμού της ενόσεώς μας, τα μέλη ψήφισαν και ενέκριναν τον προϋπολογισμό μας για 2020. Το επόμενο θέμα που απασχόλησε την ένωσή μας ήταν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Έτσι τα μέλη ψήφισαν την νέα σύσταση του Διοικητικού Συμβουλίου της ενόσεώς μας. Αυτοί είναι:

Πρόεδρος: Ηλίας Καπαρελιώτης

Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Γκανιάτσος

Γραμματέας: Αθανάσιος Σιδηρόπουλος

Ταμίας: Νικόλαος Μαραγκός

Βοηθός Γραμματέα: Σταύρος Πουλογιαννόπουλος

Αναπληρ.Μέλος: Ελένη Χρυσού

Αναπλ.Μέλος: Μαρσέλλα Ρεστρέπο

Η ένωσή μας ακόμη βράβευσε τα παιδιά των μελών που πέτυχαν στα ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα με το ποσό των 500€ έκαστος. Αυτοί είναι:

Διονυσόπουλος Ιωάννης (Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής Του Ανθρώπου),
Καταβέλου Δανάη (Διοίκηση Αγροτικών Τροφίμων και Προϊόντων, Αργίνο),

Παλαμίδας Παναγιώτης (Διοίκηση Τουρισμού, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής),

Περούλη Βασιλική (Μηχανικός Βιοϊατρικής Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής) και

Σιδεράκη Χριστίνα (Αρχιτεκτονική, Πανεπιστήμιο Πάτρας).

Τους ευχόμαστε να έχουν καλή πρόοδο τόσο στις σχολές τους όσο και στην εν Χριστώ και κατά Χριστόν ζωή τους.

«Όσο ζει ο άνθρωπος έχει δικαίωμα να δίνει πνευματικές εξετάσεις. Μετεξεταστέος δεν υπάρχει. Ας αγωνιστούμε να πιάσουμε έστω την πνευματική βάση για να περάσουμε στον παράδεισο».

Αγιος Παΐσιος

Τέλος ο πνευματικός μας πατέρας ευλόγησε και έκοψε την βασιλόπιτα μοιράζοντάς την στα μέλη της ενώσεώς μας.

Για άλλη μια φορά και η φετινή Γενική Συνέλευση, έγινε αφορμή να χαρούμε την εν Χριστώ κοινωνία και επικοινωνία μεταξύ μας και ευχόμαστε ο καλός Θεός να ευλογήσει την προσπάθειά μας και να αναδείξει κι άλλους «εργάτες-μέλη» της ενώσεώς μας, ίνα, ως εν ημέρα ευσχημόνως περιπατούντες την οδόν των εντολών του Κυρίου, καταντήσωμεν εις την ζωήν

την αιώνιον. Ότι παρά Σύ Κύριε είσαι η πηγή της ζωής, και εν απολαύσει γενέσθαι καταξιωθώμεν του απροσίτου φωτός Σου. Ευχαριστούμε τον Θεόν για όλες τις φανερές και αφανείς ευεργεσίες Του, τον πνευματικό μας πατέρα που είναι η ψυχή της ενώσεώς μας και όλους τους πατέρες και αδελφούς που παρευρέθησαν στην συνέλευσή μας.

Ευχόμαστε ο Άγιος Τριαδικός Θεός δια πρεσβειών του Αγίου Παϊσίου, προστάτου της ενώσεώς μας και ευχαίς του πνευματικού μας πατρός Πρεσβυτέρου Αποστόλου Θεολόγου, να μας αξιώσει να βρεθούμε και να χαρούμε και του χρόνου, με περισσότερα μέλη και πολύ μεγαλύτερη δραστηριότητα στην επόμενη γενική συνέλευση της ενώσεώς μας.

Εσύ ρωτάς και εγώ απαντώ!

Γιατί νά υπάρχει ο θάνατος; Πώς μπορούμε νά τον νικήσουμε καί γιατί είναι απαραίτητα τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας-ὄπως ἡ Βάπτισμα, τό Χρίσμα, ἡ Μετάνοια, ἡ Ἐξομολόγησι καί ἡ Θεία Κοινωνία· γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων;

Ὁ θάνατος δέν ἦταν στίς προδιαγραφές τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό. Αὐτό σημαίνει, ὅτι ὁ θάνατος δέν ἀποτελεῖ συστατικό τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου. Δέν ἀνήκει στό "κατά φύσιν" τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ θάνατος, πού νοεῖται ὡς μή μετοχή τῆς ζωῆς, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς παρακοῆς τοῦ ἀνθρώπου στή σαφή ἐντολή τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία προειδοποιούσε τό προγονικό ζεῦγος, ὅτι θά ὀδηγεῖτο στόν θάνατο, ἐάν παρέβαινε τή θεία ἐντολή.

Ὁ Χριστός κατήργησε τόν ἐσχατολογικό θάνατο. Αὐτό σημαίνει, ὅτι, στό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πιστός, τηρώντας τίς ἐντολές καί μετέχοντας στά θεουργά μυστήρια, ὑφίσταται μόνο τόν βιολογικό θάνατο, ὁ ὁποῖος τοῦ ὑπενθυμίζει τό ἐπιτίμιο τῆς παρακοῆς τῶν προπατόρων μας, καί παράλληλα θέτει ἕνα φυσικό τέρμα τῆς ἁμαρτίας τῶν ἁμαρτανόντων. Ἀλλά γιά τούς πιστούς ὁ θάνατος, ὡς διακοπή τῆς ζωοποιῶν σχέσεως τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο, ἔχει νικηθεῖ καί ἔχει ὑπερβαθεῖ ἐν Χριστῷ.

Τοῦτο, πρακτικῶς, σημαίνει, ὅτι οἱ πιστοί, στήν παρούσα ζωή, ἔχουν νικήσει τήν αἰτία τοῦ θανάτου, πού εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ἔτσι, μετέχουν στήν ὄντως ζωή-τήν αἰώνια ζωή-κατά τό ἱστορικό τους παρόν στή γῆ καί συνεχίζουν αὐτήν τή ζωή μετά τόν βιολογικό θάνατό τους, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ ὡς διάβαση στή μέλλουσα ζωή, ἡ ὁποία ἔχει τήν πληρότητά της μετά τήν κοινή ἀνάστασι τῶν σωμάτων, κατά τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου καί τήν Τελική Κρίσι.

Τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας λειτουργοῦν ὡς θυρίδες, ἀπ' ὅπου περνᾷ καί διοχετεύεται στους πιστούς ἡ μέλλουσα, αἰώνια, ζωή, στό μέτρο πάντοτε τῆς δεκτικότητάς τους, ἡ ὁποία ὀφείλεται στήν ἔμπρακτη ἀναταπόκρισή τους στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Συγκεκριμένα, μέ τό Βάπτισμα, ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει ὡς πρός τήν ἁμαρτία καί τίς συνέπειές της, ἀναγεννιέται χρισματικῶς καί

ἐντάσσετα στό μυστηριακό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία, ἀπελευθερωμένοις ὄντολογικά ἀπό τόν διάβολο καί τήν ἁμαρτία. Στό ἐξῆς, δηλαδή, μπορεῖ νά ζεῖ, χωρίς νά ἁμαρτάνει. Μέ τό Χρίσμα ὁ πιστός ἐμπλουτίζεται μέ τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἔτσι, ἀποκτᾷ ἁγιοπνευματική ζωή, τήν ζωή, δηλαδή, τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἐπειδή ὅμως, τά μυστήρια αὐτά δέν λειτουργοῦν μηχανιστικά-μαγικά, ὁ πιστός διατηρεῖ τήν ἐλευθερία τοῦ αὐτεξουσίου του καί, ἂν θέλει, μπορεῖ νά παραβιάζει τίς θεῖες ἐντολές καί νά ἁμαρτάνει. Ὅταν ὅμως ἁμαρτάνει, διακόπτει, ὅπως ἄλλοτε ὁ Ἀδάμ, τή ζωοποιοῦ σχέση του μέ τόν Θεό καί νεκρώνεται πνευματικῶς. Ὁ ἀγαπῶν ὅμως, Θεός δίνει τή δυνατότητα στούς πιστούς νά ἐπαναζωοποιοῦνται, ὅταν μετανοοῦν πραγματικά καί ἐξομολογοῦνται εἰλικρινά τίς ἁμαρτίες τους, στούς ἐντεταλμένους λειτουργοῦς τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, μέ τά δύο αὐτά μυστήρια

(μετάνοια-ἐξομολόγηση) ἀποκαθίστανται οἱ πιστοί στήν προηγούμενη ὑγιή κατάστασή τους καί μποροῦν νά ἀναβαθμίζονται πνευματικά, ἀνάλογα μέ τόν βαθμο τῆς προθυμίας καί τῆς ἀγωνιστικότητάς τους, γιά νά ἀνταποκριθοῦν στήν νέα ὁμολογία τους, ὡς ζῶντα μέλη τοῦ μυστηριακοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ διατήρηση, ὅμως, τῶν πιστῶν ὡς ζωντανῶν μελῶν τοῦ μυστηριακοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἡ πνευματική ἀνάπτυξη καί καρποφορία τους ἐν Χριστῷ, ἀλλά καί ἡ ἐνότητά τους μέ τόν Τριαδικό Θεό καί μεταξύ τους, θά ἦταν ἀνέφικτος χωρίς τή συγχή ἀνταπόκρισή τους στή Θεία Κοινωνία. Ἡ μετοχή ἢ ἡ μή μετοχή τῶν πιστῶν στήν Θεία Εὐχαριστία εἶναι ὑπόθεση (πνευματικῆς) ζωῆς ἢ (πνευματικοῦ) θανάτου.

Ἡ ἀλήθεια αὐτή εἶναι Βιβλική. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς διαβεβαώνει, ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ὄντως ζωῆς καί ἀκόμη ὅτι, ἐάν δέν τόν τρώμε, κατά τήν Θεία Εὐχαριστία, δέν θά ἔχουμε τήν ἁγιοπνευματική ζωή, τήν αἰώνια ζωή, ἐδῶ καί τώρα. Καί, ἐάν δέν τήν ἔχουμε ἐδῶ, μέ τήν μορφή τῆς πρόγευσης καί τοῦ ἀρραβῶνα, δέν θά τήν ἔχουμε ἐκεῖ, στήν μέλλουσα πραγματικότητα, μέ τήν μορφή τῆς πληρότητας, πού, ἀτελευτήτως θά διευρύνεται, θά βαθαίνει καί θά αὐξάνει.

